

Oponentský posudek

Posluchač bc. Ondrej Rác podal na Husitské teologické fakultě Univerzity Karlovy v akademickém roce 2018/2019 diplomovou práci s názvem *Manželství jako předmět teologického dialogu mezi Katolickou a Pravoslavnou církví*. Vedoucím práce je doc. ThLic. Pavel Milko, Ph.D. Práce má včetně titulní 118 stran. Je rozdělena krom úvodu a závěru do sedmi členěných kapitol.

V první kapitole *Vymezení pojmů* diplomant představuje hlavní pojmy a témata, v kapitole druhé *Literatura* pak literaturu, z níž bude vycházet. Třetí kapitola *Podstata a podmínky manželství* a čtvrtá kapitola *Manželství jako svaté tajemství (mysterion, sacramentum, tajina, svátost)* přináší pohled na právní a svátostný charakter manželství, jak je pojímán v katolické a pravoslavné teologii. Pátá kapitola *Smíšená manželství* je pak věnována této problematice. Šestou kapitolou *Zánik manželství* vstupujeme do této stále aktuální problematiky a v závěrečné kapitole se autor pokouší nastínit *Možnosti dalšího vývoje teologického dialogu*.

Bc. Ondrej Rác si vytknul za cíl porovnat katolické a pravoslavné stanovisko k vytyčenému tématu a nalézt odpověď na otázku „zda v konkrétních rozdílech existuje shoda nebo nikoliv. A pokud neexistuje, za jakých podmínek by ji bylo možné teoreticky nastolit“. Cíl ambiciózní. Problém ovšem nastává, jaké prameny pro zkoumání zvolit. Zde je myslím slabé místo práce, a tudíž závěry, ke kterým autor dochází, budou jen čistě informativní, ten napsal či vyslovil toto, onen ono. Podle mého názoru, by práci prospělo, kdyby se kolega Rác držel oficiálních textů, tedy kánonů, kodexů a oficiálních stanovisek. Že psycholog Klimeš na svých internetových stránkách, či M. Zvelebil v Getsemanech vyslovil svůj názor je pro diplomovou práci tak trochu irelevantní. Totéž platí o některých pravoslavných autorech, s nimiž pracuje. Pravdou je, že primární prameny a reprezentativní autory autor nepominul, ale na nich měl svou práci více vystavět. Škoda, že páté kapitole *Smíšená manželství* nevěnoval více pozornosti.

Drobných kritických poznámek by byla celá řada. Jen namátkou: svérázná je definice katolické církve na s. 11 a odkaz na CIC kán. 337 § 2 nesedí. Na s. 40 nerozumím, jaký rozdíl má na mysli, když mluví o občanském sňatku, který předchází civilnímu, na s. 14 je nejasno v pojmech rozluka, odluka atd. To jsou však přehlédnutelné maličkosti. Závažnější, pro čest pisatele, kterého si vážím pro jeho vzdělanost, neboť text visí na stránkách sisu, jsou gramatické hrubky, omluvitelné slovenským mateřským jazykem, přesto měl kolega požádat o kontrolu někoho znalého jazyka českého. Také překlepů a nedoklepů je celá řada, chyby jsou také v latinských slovech.

Jaký závěr vyslovit? Téma je aktuální, literatura bohatá, právní ambice určitě kolegovi nescházejí. Snaha o nalezení průsečíků shody je užitečná, i když nějaký konkrétní projekt autor nepředložil. Stín na práci však vrhá již zmíněný nesoulad v pramenech, s nimiž pracoval. Myslím, že bc. Ondrej Rác má šanci práci obhájit. Navrhuji hodnocení 2.

V. Ventura

Doc. ThDr. Václav Ventura, Th.D.

18. září 2019